

"EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 8. uri zjutraj.
 "Edinost" stane:
 za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
 za polu leta " 3.— " " 4.50 "
 za četrt leta " 1.50 " " 2.25 "
 Z "Novičarjem" vred:
 za vse leto gl. 7.—
 " pol leta " 3.50 "
 " četrt " 1.75 "
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov. — "Novičar" pa po 2 nov.

EDINOST

Oglas in oznanila se računajo po 5 nov. vrstica v potitju; za naslova s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
 Poslana, javne zahvale, smrtnice itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piasza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo Piasza Caserma št. 2. Odprte reklamacije o proste poštnine

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edincet je med

Vse, kar je prav!

Valovje naših političnih in narodnih borb pluska mogočno ob skalo mejebojnih odnošajev tako mej narodi kakor mej posamičnimi strankami. Raslučeni element se peni in šumi tako, da že mirnemu opazovalcu pretresa živce: kofiko bolj tistemu, ki stoji v sredini boja in vihti svoje narodno ali strankarsko orožje!

Vsi mi, katerim je usojeno, da moramo jesti trpki politični kruh, razburjeni smo neprestano — tako, da bi smeli nekako reči, da je naše razburjenje v permanenci.

Naravno je, in ne more biti drugače, nego da to razburjenje še posebno naraste ob onih posebnih prilikah, ko treba narodom in strankam na slovesen način naglašati svoje narodne pravice in politična načela, to je: pri volitvah.

Nikdo ne sme šteti v zlo narodom ali strankam, ako ob času volitev porabljuje vsa mogoča postavnna sredstva, da pripomorejo svoji stvari do zmage.

Za časa volitev se ne postavlja vsaka besedica na zlato vago in zato je čuti marsikako trpko, ostro, morda preostro, in tudi neopravičeno besedo. Nrav volilnih bojev je že taka, da ne smemo šteti nikomur v zlo, ako dela za tistega, kojega je dvignil na svoj prapor.

Ali vse, kar je prav! Po volitvi morali bi se duhovi pomiriti in trezno mišljenje moralo bi stopiti zopet v veljavo. Osebito bi morali inteligentnejši in pametnejši možje delati na to, da se nerazsodna masa drži v mejah spodobnosti in zakonitosti. Ako menijo ljudje, da se je volitev vršila nezakonito, je pametnim možem dolžnost ljudstvo poučevati, da proti temu ni druge postavne poti nego — protesti.

Do teh premišljevanj prisilila nas je

volitev v Trebčah, odnosno dogodki, ki se vso po volitvah. Tam gori v V. okraju Trške okolice je zavladała taka zdvijajoča, taka srditost, da jo res občalujemo od vsega srca. Napadajo se narodnjaki, psujejo se poštenjaki in preti in grozi se ljudem, ki niso storili nič drugega, nego to, kar so storili uprav tisti, ki groze in stiskajo pesti: {da so namreč agitrali za moža po svoji volji! In zakaj vse to? Le zato, ker je zmagal Nabergoj in je podlegel g. kapelan Pacor!

Volilci Pacorjevi so uležili protest proti volitvi, kakor se čuje. Proti temu ne bi zinil živ krst besedice: pravico imajo v to, katere jim ne misli kratiti nikdo — najmanje pa mi.

Ali vse, kar je prav! Pacorjevi volilci naj bi mirno čakali, da mestni zbor izreče svojo sodbo; a puste naj pri miru in tudi spoštujejo naj tiste, kateri drugače mislijo nego oni. Ti volilci naj bi posnemali naše volilce. Naši volilci so uprav v V. okraju propali že večkrat, ali nikdar ni bilo čuti o takem divjanju in taki srditosti; udali so se mirno, dobro vedoč, da je sreča na volišči opoteča: danes meni, jutri tebi!

Tako zahteva poštenje, tako zahteva dostojnost.

Volilci odnosno agitatorji in prijatelji katoliškega duhovnika Pacorja mislijo drugače: oni napadajo dejanski vse drugače misleče, psujejo jih po cestah. In ravno danes nam je tožil miren pameten mož z Opčin, da mu žugajo neprestano, da ga — pobijejo in da si na večer niti ne upa na cesto. In nas same se je opominjalo v Trebčah, da naj nikar tam ne čakamo noči. Kje živimo? Ali živimo morda kje v Abrucih doli in Italiji, ali morda na Turškem?

zaupnimi očmi, da se je nehote spomnil na neke druge oči, potem je rekla:

"Morda se pa vam tako godi? Ker ste že tako sitni, moram vam vračati šilo za ognjilo." Milana je ta odkrita resnica dirnila prav nemilo. Najraje bi se bil kar zgubil od tod. Udati se nikakor ni hotel, zato je rekel:

"Tonica, Tonica, samo to pazi, da te ni kedo slišal, kaj si pela!"

Po teh besedah jo pobere v sobo, boje se, da ne bi izvedel od Tonice morda še več. To bi mu ne bilo ljubo. Dekle sicer ni bilo hudobno, toda nekoliko nagajivo. Lansko jesen se je šalil Milan z njo neko nedeljo jutro, kaj je vse slišal po noči tam okoli nje spalnice. Tonica seveda je zardela in vse tajila. Slednjič se pogodita, da mu prinese šopek, on pa mora o vsem molčati. Dogovorjeno storjeno.

Pred veliko mašo mu je skrivaj prinesla cvetje pod okno, stopila na bližnjo skladnico drv in mu ga vrgla v sobo. Milan je sam sebi čestital, kako se mu je sponeslo, toda ne za dolgo. Takoj po maši ga je France zbadal, da zalezuje domača dekleta. Tudi drugi so sumljivo pogledovali za njim. Saj je sleherni vedel, kaj je bilo med njim in Tonico. Ko jim je dopovedal, smejali so se vsi — seveda — na njegove troške.

Dva tedna pozneje je Milan odhajal zopet v službo. Sestra, svak in tudi Tonica

Tako delajo volilci ozir. agitatorji katoliškega duhovnika g. Pacorja. Kje je tista krščanska ljubezen, katere oznanovatelj je ali bi moral biti duhovnik, g. Andrej Pacor?!

Mi nočemo dolžiti g. Pacorja, da on hujeka, ali sveta dolžnost bi mu bila že z ozirom na njegov sveti poklic, da pove po dobro poznanih laških agitatorjih zaslepljenim, fanatizovanim in nevednim ljudem, da tako se ne sme, da pisani zakoni in naša sveta krščanska vera propovedujejo in obsojajo taka dejanja. G. Pacor naj pouči svoje volilce o temeljnih načelih konstitucionalnega življenja, pove naj jim, da pri volitvah ne odločujejo krik in pesti — ampak glasovi.

A dogodkom po volitvi v V. okraju pripisati moramo več nego trebanjsko- in opensko-lokalni pomen: pojavi se to, o katerih naj bi premišljale posvetne in cerkvene oblasti. Volilci g. duhovnika Pacorja prešli sov progressovski tabor. Volilci in prijatelji katoliškega duhovnika, dobrega Avstrijca in "pravega očeta slovenskega ljudstva" izvolili so si znanega "Independentja" za svoj organ. Pošten slovenski okoličan v progressovski družbi! In naj bi se človek ne zjokal, ko vidi, kako je par drznim agitatorjem mogoče zvatiti ubogo ljudstvo na kriva pota, da pozabi na svoje dolžnosti do vere, rodu, do domovine in cesarja!

In mi vprašamo katoliškega duhovnika, dobrega Avstrijca in očeta slovenskega ljudstva g. Pacorja: zakaj ni najstrožje zavrnil svojih prijateljev, ko

ga je prišla pozdravit. Zdelo se mu je, da je France s Tonico posebno domač. Le njemu se je zdelo čudno, nikomu drugemu ne, da je tako. Milanu je težko pri srcu, češ: mlajši je in ima več sreče.

Ostal je zvest svojemu trdnemu sklopu.

III.

Milan Zornik se je zakopal v knjige. Prosti čas je porabil do zadnje minute v svojo izobražbo in pa v to, da je pisal, deloval za narod. Začel je iskati sleherni stvari, slehernemu pojavu notranjega vzroka, in ko ga je našel, primerjal ga je drugim, že najdenim. Nabrano gradivo je slednjič spravil v nekak red, sostav. To mu pa še ni zadostovalo. Proučeval je tudi, kako so drugi pred njim obdelovali isto znanost, kako se ujemajo z njim, v čem razlikujejo, Res, da je že vse to nekoč prebavljjal na univerzi, toda zaresno delo se mu tedaj še ni zdelo. Zdaj je spoznal, kako človek samega sebe dovršuje, kolika sladkost je v tem spoznavanju. Skladnjice knjig na desni in levi, kupi listin, beležek in opombic po vseh koteh, to so mu bili najljubši, najvernejši prijatelji, najljubeznivejše prijateljice, najboljši znanci, najslajši užitek. Saj ga ni vžitka naravno lepote, do spoznanja resnice.

Kako že uči Stritar?

"Navdušenje za pravo lepoto je eden najkrepkejših pripomočkov, ki varuje mla-

so na slovesen način izrekli svoje soglasje s tistimi, ki ne ljubijo naše svete katoliške vere, ki ne ljubijo našega milega in dobrega cesarja, ki bi hoteli izdati našo domovino — milo našo tržaško okolico — in ki kažejo svoje sovraštvo do našega rodu s tem, da ga sramote s priimkom "ščiavi"!?"

Mi bi radi apelovali še enkrat na uboge zaslepljene, dasi se bojimo, da nam bodo govoriti gluhim ušesom. Bodisi!

Možje iz Trebiš in Opčin! Pomislite, kaj delate! Svobodna in odprta vam je postavna pot, ako mislite, da se Vam je dogodila kaka krivica; po tej poti hodite, vsaka druga Vas popelje v pogubo. Možje in državljani ste in kot taki imate svojo lastno voljo kakor v drugih tako tudi v političkih zadevah. Teh vaših pravic Vam noče kratiti nikdo ali tudi vi jih ne smete kratiti drugim!

In kar smemo in kar moramo zahtevati od Vas kot udani sinovi vere katoliške, kot zvesti sinovi svojega rodu in kot verni podaniki svojega cesarja, je to da se slovesno odredete skupnosti se stranko progressovo! Kdor Vas je nadahnil s to nesrečno mislijo, da ste se jeli pajdašiti s progressovci, ta je Vaš najhujši sovražnik. Za poštenega okoličana ni prostora v progressovi stranki!

Tako se glasi naš opomin, sprejmite ga že kakor hočete! A to vemo, da se združi vsa poštena okolica v glasen protest proti Vam, ako ne odnehate od svojega nesrečnega početja!

Vse, kar je prav!

dost sirovosti, popačenosti in dušne gnjivosti."

Ona leta je Milan že preživel, ali to pravilo je izkoriščal drugače. To pravilo mu je bilo vodilo pri poučevanju, s tem pomočkom je vabil svoje gojence s neodaljivo silo iz blata sedanjosti na višavo, kjer ne zakrivajo več mračne dolinske megle solnčno jasnih vzorov. Z vspehom je bil zadovoljen, nauki so sezali do srca, učenci ga pomnijo še danes in ga bodo pomnili do groba. Teženje po dušnih vzorih ostane. Ti so večni, kakor je i duša večna.

Pa dovolj tega!

Že slišim, da potrpežljivi čitatelj godrnja: kaj nam to pravi, za se naj bi ohranil in sam se ravnal po tem, ko piše, pa bi bilo res prav! — Hvala za priznanje! Da sem dosegel le to, saj tudi Milan ni drugega namerjal kot to, da so vsaj iz poznali resnico. Ostalo pride samo.

Šolski tovariši in učenci so kmalu izpoznali na Milanu neko izpremembo. Saj si gojenci po svoje razlagajo na profesorju vsako malenkost, ki ni tako kot po navadi. Če je danes drugače oblečen kot včeraj, gotovo je to velike važnosti; še večjega pomena pa je, če je danes čmeren, ko je bil včeraj vendar dober kot duša.

Blizu sedem let pozneje!

Na neki klopi mestnega šetališča je sedela kopa dijakov. Bil je četrtek, dijaški praznik. Mladenci so počivali in vlekli

PODLISTEK.

Avgusta.

Izvirna novela. Spisal Ivo Tržič št.

II.

(Dalje.)

"Ni me ne; saj nimam nikogar," do Tonica odkritosrečno. Poznalo se ji je, da bi potrdila s solzami. Milan jo še ne neha zbadati, kakor da je to posebna zabava:

"Kaj to praviš, zakaj si pa tako pela?"

"I nu, kako se pa poje ta pesem, če ne tako?" prasha dekle na pol jezno, na pol prijazno.

"Tege ne vem, vem pa, da bi pela lahko kakšno drugo, ko bi se ti ne zdela ta najlepša. Cesar je polno srce o tem rade usta govore. Tako je, Tonica, tako!"

To izgovorivši jo prijazno poteplja po okrogli rami. Nocoj je čutil v sebi zopet nekoliko prejšnjega življenja. Oči so mu zopet oživele, znanecem je odzdravljaj točnejše in prijaznejše. Tonico je dobil tukaj kakor nalašč, da se z njo pošali. Njena odkrita priprostost mu je vedno ugajala. Nocoj je dekle tudi umelo njegov namen, saj so ženske v mnogih rečeh umnejše od moških; vendar vsako reč do gotove mere. Tako si je mislila menda tudi Tonica. Sklonila se je pokonci, pogledala profesorja šegavo s svojimi rjavimi

XIX. redni občni zbor

političnega društva „Edinost“

dne 18. junija 1893.

(Dalje.)

Predsednik povabil je na to društveno blagajnika gosp. Antona Škabarja, naj poroča o denarnem stanju društva, na kar je isti prečital letni račun, katerega je občni zbor soglasno odobril.

Pri točki IV. dnevnega reda naznanil je g. predsednik, da je prijavil gosp. deželni poslanec Slavoj Jenko interpelacijo do državnih poslancev oziroma na njihovo delovanje v državnem zboru, katero je prečital ter ob enem pozval pričujoča državna poslanca dra. M. Laginjo in V. Spinčića, da poročata o svojem delovanju, na kar se je oglašil drž. in dež. poslanec Spinčić, ki je v jednatem, skoro dve uri trajajočem govoru v imenu svojem i druga dra. Laginje poročal o njiju delovanju v državnem zboru.

Govor ta se je glasil:

Častita gospoda, premili bratje! Minolo je jedno polno leto, odkar smo bili skupaj zadnjikrat. Od takrat sva bila jaz in moj tovariš dr. Laginja v deželnem zboru, v delegacijah in v državnem zboru ter bodem poročal o najinem delovanju v vseh teh treh zborih. Poročal bodem na zahtevanje slavnega društva tudi v imenu svojega tovariša dra. Laginje, koji je jako utrujen, in ga radi tega gotovo oprostite kakor ga oproščam jaz. V dež. zboru pritoževali smo se radi nečudenih krivic, koje se dogajajo našemu narodu. Slikali smo, kako se nasproti nam gazijo temeljni državni zakoni. V zadnjem zasedanju, ki je trajalo le tako dolgo, da so Italijani glasovali za proračun, da nas morejo tlačiti še nadalje, pritoževali smo se tudi proti nekaterim duhovnim poglavarjem, koji ne le da nas ne branijo proti tlačiteljem, ampak še sami se svoje strani tlačijo naš jezik, to svetinjo našo, potrjeno od sv. očeta v cerkvah naših; in pritoževali smo na vseh njih nepravica h z ozirom na katoliško vero in naš hrvatski narod.

Pritoževali smo se proti deželnim oblastim in njih uradnikom; ti-le ne le da ne store ničesar na našo korist, ampak počenjajo vse mogoče na našo škodo, v našo pogubo; pritoževali smo se tudi proti drugim oblastim jasno in glasno ter smo izrekli, da je naš narod popolnoma izgubil vero in nado do oblasti in njih pr-

skosi zobe svoje profesorje kar povrsti, zadeniš z ravnateljem pa vse do zadnjega učitelja telovadbe. Ko doleti ta čast tudi Milanovo osebo, hoteli so vodeti nekateri glasnejši, da mu je umrla račodenka, drugi so se hudomušno nasmejavali, češ: zapustila ga je. Med njimi je bil nek sedmošolec že bolj v letih, zato pa tudi zrelejša pameti, rojenja Slovenec iz G., zajeten v osebi in krepek v besedi; ta je iznenadil zborujočo družbo s to-le novico:

„Vse to, kar pravite, ni res! Ko bi mu bila umrla, brali bi bili Bog ve koliko pesmi, naslovljenih: zadnje slovo ljubici na grob itd. Saj pravijo, da odseva ljubezen naših prvakov v leposlovnih listih one dobe. Dr. Zornik je vrhu vsega še pesnik. Verjemite, kaj tacega ne bi prebolel drugače kakor da bi jo zakrožil nad grobom. Pesniško srce si mora dati oduška, ha, ha! Lanske počitnice smo pri nas pokopali starega Šimo Kozmiča, strastnega ptičarja in strastnega vinskega brata. Hranil je neko srako dolgih devet let. O njegovi smrti sem jo jaz izpustil. Menite, da je šla rada od hiše? Kaj še! Zletala je z drevesa na drevo in vpila tako žalostno kakor hrvaške in srbske naricalke — žalikžene. Ko je zemlja ropotala na krsto njegovega gospodarja, priletela je na vrbo poleg pokopališča ter se drla brez konca in kraja. Vsaka stvar se oglašá po svojo.“

(Dalje prih.)

vičnosti, ter da je goji le do samega sebe, do svoje moči in do svojega prejasnega vladarja. Mi hočemo tako delati tudi za naprej; in ako nismo dosegli mnogo, na tem nismo krivi mi, ker nas je še premalo število. Delati moramo torej na to, da si pridobimo občine in tam svoje zastopnike. Kedar bodemo po številu jednaki nasprotnikom, ali jih številno celo nadkrijimo, tedaj će biti drugače. Naj nam ne ugovarjajo v tem ali onem okraju: kaj nam pomaga naša zmaga! Pomagala bode in koristila, kadar bodo vsi naši in v vseh okrajih volili svoje zastopnike.

Sedaj preidem na naše, oziroma na moje delovanje v delegacijah. V delegacije voli Istra jednega delegata in jednega namestnika. Ker se z Italijani ne moremo sporazumeti za volitev, odločuje kooka. (Ker imajo Italijani in Slovani istrakij vsaki po dva poslanca v državnem zboru. Op. ur.) Prvikrat je zadela mene, in jaz sem bil delegat, moj tovariš pa namestnik. Govoril sem tam pri proračunu mornarice, pri razpravi o Bosni in Hercegovini in pri proračunu ministerstva za vnanje zadeve. Pri prvem sem naglašal, kako se zapostavlja naš narod pri imenovanju častnikov in podčastnikov, da si glavni kontingent vojne mornarice sestavljajo naši sinovi. Naglašal sem, da vojni arzenal izgleda povsem tako, kakor da je nemšk, in še bolj kakor italijansk ter se človeku dozdeva kakor da je kje v Speziji, osobito v oddelku za vodogradnje, kjer imajo prvo besedo Čozoti, ki so iz italijanskega kraljestva, a imajo prednost pred našimi ljudmi. Pojasnili sem, kako se delavci odpuščajo iz arzenala z izgovorom, da ni dela, a ladije puste delati v inozemstvu, na Pruskem. Da so bile moje trditve opraviljene, videlo se je iz odgovora admiralovega. — Glede na oba druga predmeta, o katerih sem govoril, moram opaziti, da sem nameroval govoriti pri ministerstvu za vnanje zadeve o celokupnem narodu našem v naši monarhiji: kako je razdeljen, kako različno se upravlja in kako ga drugod tlačijo drugi; ter kako koristno bi bilo za dinastijo in monarhijo, kakor tudi za ves narod, ako bi se združil v jedno samo skupino. Iz kratka: mislil sem razpravljati slovensko in hrvatsko vprašanje. No, odstopil sem od besede, ker se mi je reklo, da bi mi odvzeli besedo. In to bi se bilo tudi res dogodilo po svoji priliki, kakor priča postopanje v letošnji delegaciji. Zato sem pa govoril o Bosni in Hercegovini, razkladal pritožbe našega tamošnjega naroda ter naglašal, da bi se te pokrajine na temelju državnega prava hrvatskega morale priklopiti k hrvatski državi — na korist naroda in monarhije. Spominjal sem tudi na dogovore mej kraljem in narodom iz nove dobe, kateri kažejo, da bi se imele tudi slovenske dežele pridružiti kraljestvu hrvatskemu. Navel sem dunajsko kabinetsko noto, s koje so dokazovali beneškemu senatu — ko so vsi drugi rzlogi ostali brezuspešni — da Istra pripada Hrvatski. In to sem posnel iz dela pristnega Nemca, prof. Bidermanna, kateri sicer smatra naše dežele za nemško last, za nemška tla.

Pri razpravi o vnanjih zadevah nisem mislil govoriti, ampak podal sem povsem kratko in blago izjavo, v kateri sem rekel, da se s pripomočjo šol, uradov in z drugimi načini dela na to, da se narod naš ali germanizuje ali poitalijanči, da to notranjo politiko podpira vnanja, zveza z Nemci in Italijani, ter da zato ne morem podpirati take politike, niti zanjo glasovati.

Osobito me je bolelo, me boli in me bode bolelo, ker se je dvignil jeden slovensk delegat, da oslabi mojo izjavo; to naglašam radi tega, ker je dotičnik rekel, da govori v imenu slovenskih poslancev ter v imenu velike večine slovenskega naroda. Naši listi mu niso pritrdili; jeden jedini ga je samo zagovarjal, ne da bi odobril njegovo postopanje.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Nemški levičarji rožljajo zopet se sablami. Polotila se jih je grozna bojevitost in kažejo se silno jezne. Prete namreč vladi z najostrejšo opozicijo, ako ne bode hotela izvajati dunajskih punktacij za hrbtom deželnega zbora českega in proti volji naroda českega. Vlada pa menda pozna te papenhajmovce in ve, da v resnici niti ne mislijo na pravo opozicijo. Čemu tudi? Nemci imajo pod sedanjou vlado vse, kar hočejo; oni so gospodarji situacije, narodnost njihova in njihov jezik imata povsodi prednost: resna opozicija z njih strani bi torej ne imela nikakega zmisla in bi bila le njim samim na škodo. Povod za resno opozicijo imajo sedaj le Slovani. Vprašanje je torej, kje je iskati vzroka temu nemškemu ropotanju? Na to moramo odgovoriti: v njih nenasiťljivosti! Preobjestni so, zato jim velja gealo: več, še več, vse hočemo imeti! Vladna glasila se vender zoperstavljajo, če tudi v najmilejši obliki, neopravičenim zahtevam liberalnih Nemcev, ker vlada vender noče kar naravnost kršiti zakonov le zato, ker Nemci to zahtevajo. Sicer smo pa prepričani, da te male praske izvestno ne bodo motile dobrega razmerja mej levičarji in vlado, saj smo bili že mnogokrat priča takim židovsko-liberalnim komedijam. A tudi o tem smo prepričani, da prej ali slej pride spoznanje, da stranke s takimi nameni, kakoršne ima nemška levica, ni smoti pustiti na krmilu države.

V Celju je umrl tamošnji župan dr. Josip Neckermann. Pokojni Neckermann se je kazal povsodi strastnega Nemca, kar je posebno pokazal o priliki sokolske slavnosti v Celju.

Namestnikom deželnega glavarja v Šleziji je imenovan vratislavski knezoškof dr. Kopp. To imenovanje je vzbudilo veliko senzacijo, ker je Kopp pruski podanik in pruski državni svetnik. Zajedno pa je član avstrijske gospodske zbornice, ker pripada del Silezije k škofiji vratislavski. Obče menenje je to, da se je vlada hotela s tem imenovanjem rešiti iz zadrege. Po pravici bi bila morala imenovati kakega Poljaka ali Čeha namestnikom deželnega glavarja. A ker tega ni hotela — najbrže iz strahu pred Nemci —, imenovala je knezonadškofa — virilista.

Ministeraki predsednik grof Taaffe povrnil se je iz Nalžova na Dunaj. V sredo popoldne je bilo ministersko posvetovanje, v prvi vrsti seveda o dogodkih na Českem.

V Gradcu so zaprli vodji socialistov Rysmana in Króala. Obdolžena sta veleizdaje, storjene po objavljenju neke brošure.

Deželni zbori se snidejo baje v mesecu oktobru v kratko zasedanje. Na to se snide državni zbor v daljše zasedanje, da reši kazenski zakon.

Iz Hrvatske došla nam je velezanimiva, epohalna vest: dne 20. t. m. sešla sta se v Krapinskih toplicah prvaka naroda hrvatskega — Strossmayer in Starčević. Pozabljeno je vse, kar je bilo, pozabljena so vsa nasprotstva: največa dva Hrvata objela sta se v bratski ljubavi in v iskreni ljubezni do rodu svojega. Tako sta ta dva prva rodoljuba in veleuma najlepše ovenčala zjedinjenje vse opozicije. Ni dvombe, da bode ta dogodek z velikansko silo vplival na vse javno in političsko življenje v Hrvatski, in da vspodbudi vse prave Hrvate k slogi in vzajamnemu delovanju v blagor naroda.

Vnanje države.

Srbska skupština je vaprojela trgovinsko pogodbo, sklenjeno z Avstro-Ogersko.

V Nemčiji se pripravljajo za ožje volitve v državni zbor. Listi sodijo soglasno, da tudi pri ožjih volitvah pridobe socijalni demokratje mnogo mandatov.

Tudi v Turinu so zmagali klerikalci pri občinskih volitvah. Politiški krogi smatrajo to kot znamenje, da se je v Italiji začela snovati konservativna stranka, kajti v Rimu in Turinu glasovali so zmerni liberalci s klerikalci.

V Rimu je umrl senator Spaventa. Spaventa je bil prvi napolitanski poslanec, ki se je upri kralju Ferdinandu, vsled česar je bil 10 let zaprt. Irredentovski listi ga slave kot jednega ustanoviteljev zjedinjene Italije.

Različne vesti.

Našim čitateljem! Drugo četrtletje bliža se svojemu koncu. S tem poteče mnogim naročnikom naročnina; pozivljamo jih, da jo ponove pravočasno. Do onih naročnikov pa, ki so nam naročnino še na dolgu, moramo spregovoriti resno besedo. Pozivljamo jih, naj položijo roko na srce in naj vprašajo potem sami sebe ali se more nazivati „moža“ tisti, ki odtega drugim, kar jim gre? Gotovo ne! Mi smo gotovo obzirni in popustljivi do skrajne meje tam, kjer razmere tako zahtevajo, ali to nas boli, da moramo škodo trpeti le radi malomarnosti mnogih naših naročnikov. Odslej pa bode tudi nam veljalo načelo: **brezobzirno proti brezobzirnim!** To naj si zapomnijo naši zamudni naročniki!

Vzlic žalostnim skušnjam nadejamo se vender, da te naše besede ne nalete na gluha ušesa, ampak da vsi tisti, kojim velja ta poziv, store takoj svojo dolžnost.

Upravništvo „Edinosti“

„Novičar“ izide danes ob 6. uri zvečer. Poročali bomo v njemu o porotni obravnavi radi znanega grdega dogodka pri Sv. Ivanu.

Imenovanje. Njegovo Veličanstvo je imenovalo svetovalca višje sodnije v Trstu, Leopolda Budana dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču.

Osebnosti. Namestnik vitez Rinaldini se je predčeranjam povrnil z Dunaja. — V sredo zvečer je došel v Trst divizionar FML. Albari pregledovat tukajšnjo posadko.

Za biskupa na otoku Krku je baje določen pred. g. dr. Fran Sedej, vodja avgustineja na Dunaju. Gosp. Sedej je rodom goriški Slovenec, 38 let star, narodnjak z dušo in telom, blag značaj in prisnan učenjak. Poleg svojega materinega jezika govori in piše tudi izvrstno hrvatski, češki in italijanski. Mož je tudi izborni pevec in sploh muzik, ves unet za povzdigo prave cerkvene glasbe; vrhu tega je tolerantan gospod in ne fanatik po Mahničevem kroju. Blagor isticarji „raji“, če se ta vest obistini, v kar pomezi Bog!

(Tako se nam poroča z verodostojne strani. Laški in nemški listi pa javljajo, da je biskupom na otoku Krku že imenovan kanonik in dež. poslanec dr. Volarić. Z jednim ali drugim imenovanjem bi bili zadovoljni. Op. ur.)

Premeščenje. Pravosodni minister je premestil c. kr. notarja dra. Johanna Zencovicha iz Sožane v Trst.

Očetu slovenskega naroda — don Pacorju je mestni magistrat poveril poučevanje krščanskega nauka na laških voprednicah na rojanski šoli. Čeprav so otroci v teh paralelkah izključljivo slovenskih starišev ter laščine niti ne umejo, začel je don Pacor svoj pouk v italijanskem jeziku ter istega menda tudi v tem jeziku nadaljeval. Je-li so ga otroci razumeli — to je drugo vprašanje. Vidi se pa iz vsega tega, da so ga pač poslušali, a umeli menda toliko, kolikor ribice sv. Antona. Značilno je pa vender, da katolišk duhovnik, ki se ob času volitev sam naziva „očeta slovenskega ljudstva“, istemu narodu deli teden pozneje najsvetejšo resnico sv. veronauka v tujem, njemu nerazumljivem jeziku!

Iz V. okraja se nam piše: Pred kratkim časom prinesel je „L'Indipendente“ neki protest, v katerem se pripoveduje, da ščuva duhovščina in učiteljstvo v okolici proti Lahom. Na tem protestu podpisani so neki „Kralji“ in „Čuki“.

Gotovo so podpisali ti volilci ta protest iz gole nevednosti, kajti, premislili bi se bili gotovo, ako bi bili vedeli, kak list je „L'Indipendente“. Pričakovati moramo od našega okoličana vendar toliko poštenja, da ne da svojega imena v take svrhe! Oni, kateri je protest iz gole nevednosti podpisal, nedolžen je, a gorje tistemu, ki zlorablja nevedno ljudstvo!

Sveta dolžnost je torej vsakega razumnega okoličana, da pové svojim znancom, kaj so storili.

„L'Indipendente“ je glasilo „rudečkarske“, „L'Indipendente“ je oni list, ki imenuje „mučnika“ tistega Oberdanka, „L'Indipendente“ je oni list, ki dela na to, da bi prišel Trst z okolico pod Italijo, „L'Indipendente“ je oni list, ki dela na to, da bi se ne slišalo v Trstu in okolici našega vilega materinega jezika, „L'Indipendente“ je oni list, ki bi najraje utopil v žlici vode vse one, ki ne govoré italijanski, „L'Indipendente“ je glasilo one stranke, ki vedno pravi, da nima denarja, ako prosijo okoličani za svoje denarje kako podporo, med tem, ko dajejo tisoče in tisoče „Legi nazionali“.

Glejte okoličani! ta stranka, koje glasilo je „L'Indipendente“, podpirala je Pacorja pri volitvah, s tem listom, v roki slika (fotografira) se don Pacor, v ta list poslal je tisti, ki je nabiral naše podpise, oni protest, v katerem imenujete okoličansko duhovščino: puntarje.

Okoličani! ako imate samo malo poštenja, kako morete vi pustiti, da se nahajajo v takem listu vaša imena? Kako morete vi imenovati vaše duhovnike in učitelje puntarje? Poglejte! kaj ste storili v zaslepljenosti! Poglejte! kam ste zašli iz gole nevednosti! Dolžnost vaša je, da zahtevate od moža, ki je nabiral vaše podpise, zadoščenje, dolžnost vaša je, da zahtevate od tistega moža, naj vam povrne vašo čast, vaše poštenje! Ako to storite, prepričani bodemo, da bije v vašem srcu še iskrica onega poštenja, ki je bila ponos vašim prednikom!

Kako se love podpisi na izjave okoličanov v „L'Indipendenteju“, priča nastopna vest, koje smo prejeli véčeraj iz V. okraja. Laški agitatorji in domači odpadniki begajo in strašijo namreč ljudstvo s tem, da pridejo „pod Sežano“ in v zapor ako niso „dobri“ s mestom in ne podpisujejo protesta proti izvolitvi g. Nabergoja. — Pameten človek se seveda smeje takim neumnostim, a ubogo nevedno ljudstvo verjame tudi to! Pač slaba mora biti stvar, katera se brani s takimi amaznimi sredstvi in lažmi!

Kaj pravite Vi k temu, velečastiti g. Pacor?!

Iz Padrič nam poročajo: Naš slavni capovilla je sila razjarjen, ker so naši volilci kakor jeden mož glasovali za gosp. Ivana Nabergoj. Znosil se je pa nad Nabergojevimi volilci s tem, da jim je pod kaznjivo zaukazal takoj očiastiti dvorišča in gnojišča. Ker ta zapoved ni zadela pešičev volilcev „veleč. g. don Pacorja, moramo že misliti, da je to zgolj maščevanje. Na ugovor nekega naših volilcev je rekel gosp. capovilla: Pojte k Nabergojju, on naj vam pomaga! A naš mož se mu je odrezal: gosp. Nabergoj mi bode pomogel in to si štejem v čast — vi pa morate zahajati, kadar kaj potrebujete, le v zalogo — cikorije!

Sicer pa prosimo naše poslance, da protestujejo na kompetentnem mestu proti takemu postopanju naših capovill.

Bedastoče. Radi svojega neugasnega sovraštva do Slovanov duleč na okrog znana „Grazer Tagespost“ prinesla je v svoji številki od srede to-le gorostasno bedastoče: „Rinaldini je jedini mož, ki je sposoben za namestnika na Primorskem.

To pa že zato, ker ga od srca sovražijo Slovan“.

Predno ožigosamo po vrednosti to bedastoče, odgovorimo najgraškemu listu, da mi ne sovražimo ni ekscelence Rinaldinija ni nikogar drugega radi političkih nazorov, ker ne tiramo osebne politike, ampak stvarno. Ako sploh grajamo kako osebo, ne grajamo jo kot osebo, ampak kot predstavitelja tega ali onega sistema. Da je le sistem pravičen, potem je nam čisto vsejedno, ali sedi v rumeni hiši Tržaški Peter ali pa Pavel. — Sicer pa se bode ekscelence Rinaldini prav lepo zahvalil g. dopisniku na takih gorostasnih argumentih. Slovani sestavljajo — tega vendar ne bode tajila „Grazer Tagespost“ — večino prebivalstva Primorske; in ker ta večina sovraži Rinaldinija — to ne trdimo mi, ampak „Grazer Tagespost“ —, je ta gospod jedini sposoben za namestnika!!! Ste-li že kedaj čuli tako bedastoče? Taka logika je pač le v Graecu doma!

Za družbo sv. Cirila in Metoda izročil nam je g. učitelj Miroslav Anžlovar jednajet prvih kron, katere so darovali pri seji krajnega šolskega sveta v Dolini sledeča gospoda: Slavec Ivan, nadžupan v Dolini 1, Jerjan A., župan v Dolini 1, Metlika Ivan, trgovec v Klancu 1, Petaroš Josip, občinski svetnik iz Boršta 1, Kuret Miha, obč. svetnik iz Ricmanj 1, Pečar Ivan, obč. svetnik iz Prešnice 1, Komar Ivan, obč. svetnik iz Ricmanj št. 70 1, Bogatec Kr., učitelj 1, Anžlovar Miroslav 1, Kraljič Josip, obč. svetnik iz Boljunca št. 62, 1, Maner Josip iz Boljunca 1 kr. — Premrou R., dijak 2 kr. — Gospica Olga Lavrenčič 2 kr., Natalija Lavrenčič 1 kr., Pierina Lavrenčič 1 kr. — Gospod Ivan. Nemeček 2 kr. kot ustopnino k koncertu. — Kibici pri biljaržu 12 stotink. — V spcmin svojega praznika podaril je g. Ivan Jajčić 50 stotink z opasko, da se bode od sedaj naprej imenoval Ivan Ivanov Jajčić, ker v Trstu živi še jeden drugi Ivan Jajčić. — Ivan Male 1 kr.

Gospod Matija Samec nabral 4 glđ. 10 nč. in ne 3 glđ. 50 nč., kakor je v zadnji številki naznanjeno, podarila sta pa le gg. Ivan Hvastja in Indhar Franjo vsak po 40 stotink, mejtem pa pri vseh drugih imenih naj se popravijo stotinke v noviče.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda, da postane pokroviteljica, darovali so prvo krono: gdična Košuta Josipina, gosa Urbančič in gosa Welt iz Bazovice. Nadalje gosa in gđ. Mauer 2 glđ., gosa Ipavic Franja 40 nč., gosa Počkaj 40 nč., gosa Ponikvar 2 glđ., gdična Nadlišek 1 glđ., gosa N. Truden 5 glđ. in gdična Delkin 1 glđ.

Za veliki koncert sv. Cirila in Metoda, ki je bil 18. t. m., se je darovalo 360 kr. 6 stotink. Poimenoma so darovali kron: gg. Žagar 2, Korenčan 4, Pogorelec 2, Vatrovec 2, žel. vratar 2, Abram 4, Dolenc 10, B. Mimbelli 100, Jenko 2, Spindič 4, Grebenc 2, Dukič 2, poslanci za ložo 10, Prelec Mat. 2, Šaban 2, N. N. 2, Turk 4, Gregorič 2, J. B. 1, N. N. 3, Jesenko 10, Pogorelec 4, M. Mandič 2, Hrvatini 1, J. Vatrovec 4, jeden ki se ne more udeležiti 1, N. N. 2, Vučkovič 2, Mandič Josip 2, Prelog 2, gosa Trudnova 10 in za ložo 10, Kalister 2, Križ 2, N. N. 2, N. N. 40 stot., N. N. 1, Žitko A. 2, Legat 2, Sašel M. 2, Klemenc 4, N. N. 2, N. N. 1, Žiberna 2, J. Mandič 10, Brezimen 4, dr. Vitezić 2, Candolini 2, Umek 2, n. kom. Golja 10, Golja 1, Trnovec 10, dr. Gregorin 10, Dejak 20, Goljevčiček 5, Volčič Vatroslav 50 stot., za jeden program 1, Krpeš I. 2, N. N. 4, Iv. Besednjak 1, Neimanov 1, Čebelič 2, Godnik 2, Šabec 10, Nabergoj 10, Oskar Polley 10, N. N. pri Sv. Jakobu 2. Imen nekaterih gg. darovalcev v gnuječi nismo mogli zabilježiti; vsem gospodom in gospem najprisrčneja zahvala in priporočilo. O d b o r.

Od nekod z gornjega Krasa se nam piše: Par let sem jeli so Tržačani obiskavati prav pridno našo vas. Nje lega in izvrstne gostilne jim baje ugajajo. Mi smo jim na tem prav hvaležni, ker vendar pusté kak goldinarček tu; samo to moramo grajati, da prinašajo se seboj tudi marsikaj, kar močno žali vsacega zavednega rodoljuba. Nekateri teh izletnikov so tako predrzni, da si upajo tu — na kraški zemlji — popevati znano ščuvalno pesem „Lasse pur che i canti“ itd. Vprašanje nastane, kaj bi storili Lah, ako bi Slovenci v kaki furlanski vasi njih jezik tako nečuveno žalili? A mi Slovenci smo krotke in mirne duše. Bog varuj, da bi kdo hotel s tem ščuvati ljudstvo do kakih izgredov, tega ne, a svetovati bi bilo domačemu ljudstvu, da naj hrbet obrne takim, ki nas tako žalijo.

Žalibog, da se godi ravno nasprotno. Kjer se ustavi kaka taka laška družba, tam je polno takih — obojega spola —, ki zijala prodajajo; v prvi vrsti taki možje, ki nosijo zvonce v občini in ki imajo v prodajalnicah in na kakih „hrastovih deblih“ prvo besedo in kojim bi vsled njih starosti bolj pristojalo rožni venec moliti in ovce pasti, kakor pa kako drugo mesto v občini.

Ob enem je potrebno grajati, da merodajni faktorji v občini zelo malo skrbé za cerkveno petje in za povišanje časti božje v cerkvi sploh. — Pred par leti se je tu ustanovil mešan zbor za cerkev in deloma tudi za narodno petje. In res vsak sem došli tujec in razumnik se je čudil, kako je mogoče vdobiti na deželi takih možkih glasov; a čujte in strmite, tukajšnje starešinstvo je odločilo pevovodju in organistu za preveliki trud celih 20 glđ. na leto in še teh vsled mnogih pogajanj. Samoumevno je, da je moralo propasti umetno petje. — Sedaj pa hodi na kor samo nekaj ne baš vzglednih deklet, koja pa niso za to sposobna. Reči se mora, da to ni petje, ampak neko cvilenje in kričanje, da človeka ušesa bole.

Tudi na koru ni vse tako kakor bi moralo biti. Temu nedostatku je kriva sama veljavnost in nasprotnost do izvestnih oseb. Crkveno predstojništvo pa je lepo — „zaradi ljubega miru“ — kali? potegnilo se sklepom starešinstva in nagovorilo neko ubožno dekle, koja si s tem poboljša pičlo plačo in se gizdi, da naj pa sama poje. Ta dekla si je zbrala par družih, da le zaslužijo one goldinarčke, ki so v to določeni od premdrega starešinstva, naj potem poje eden ali dvajset, to je za stara ušesa nekaterih starešin vse jedno.

Na keru ni pravega nadzorstva nad dekleti in — drugimi, kakor bi se spodobilo na tako svetem kraju. — Saj ne manjka možkih glasov, čemu bi se silila sama dekleta tja, kjer ni za nje pravo mesto. — Toliko za danes, upanje je, da oni, ki so zakrivilili to babilonsko zmešnjavo, nemudoma popravijo, sicer pride kaj družega na vrsto.

Izpod Čavna se nam piše: V zadnji „Soči“ čitali smo nek dopis o naših občinskih volitvah, v katerem trdi dopisnik, da smo mi Tomažani napadli nasprotne volilce. To ni res. Stvar je bila taka-le: Že ob 1/8 uri zjutraj so se začeli zbirati volilci. Kar naenkrat zagledamo trumo ljudij, prihajajočo od nenavadne strani. Čudno se nam je zdelo to, ker nismo vedeli, kaj to pomeni. Ko so se približali, spoznali smo jih, da so iz Kamenjske občine, kateri imajo občinski pašnik pod naš katastro. Šli so jim naproti, a ne s „kljukci“, ampak radovednim srcem. Pa kaj se zgodi? Nekateri izmed njih so se silno razsrdili in nastal je velik nemir, vsled česar je volilna komisija odložila volitev. In potem smo šli na svoje dome. No, nekateri so bili res tako hudomušni, da so jim na ropotačo napravili „marš“, da so ložje stopali. Kaj huđega se ni dogodilo nikomur.

(Dostavek uredništva. Mi le obžalujemo take razprtije mej občinarji. Od takih preprirov nima nikdo dobička, skupnost pa ima gotovo veliko izgubo. Glejte torej, da se poravnajo nasprotnosti!)

Društvo učiteljev in šolskih prijateljev logaškega okraja na Kranjskem bode imelo glavno zborovanje dne 5. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v Babinem polju ob hrvatsko-kranjski meji s sledečim vzporedom: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. Poročilo blagajnikovo in volitev treh pregledovalcev računov. 3. Volitev 5 udov v društveno vodstvo. 4. Določitev letnega doneska za prave in podporne ude. 5. Razgovor o postavi nagrobnega spomenika rajnemu učitelju Fr. Šmidu v Žireh. 6. Razgovor o pozivu slov. učit. društva v Ljubljani radi zgradbe „učiteljskega doma“. 7. Posvetovanje o izdaji zemljevida logaškega okraja. 8. Posvetovanje o izdaji opisa znamenitih krajev logaškega okraja. 9. Kaj in kako naj čita mladina? poroča g. Janko Leban, nadučitelj v Begunjah. 10. Nasveti in želje.

Ker je dne 5. julija (god sv. Cirila in Metoda) sredo, dovolil je slavni o. kr. okrajni šolski svet v Logatcu za učiteljske udeležnike logaškega okraja šole prost dan. — Po končanem zborovanju pojdejo ndeležniki obedovat v bližnji hrvatski trg Prezid. Nadejati se je mnogobrojne udeležbe od slovenske in hrvatske strani ter opozarjamo na to zborovanje posebno brate Hrvate. Ta dan bodi praznik pobratimstva med slovenskimi in hrvatskimi učitelji! Živela sloga hrvatsko-slovenska!

Gg. abiturijentom! Odbor akadem. društva „Slovenija“ na Dunaji vabi s tem vse gg. abiturijente, hoteče podati se na tukajšnje visoke šole, da vstopijo v akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaji, središče slovenske uče se mladine na Dunaji. Če bi kdo gg. abiturijentev želel kakega pojasnila, bode si glede ukov na dunajskih visokih šolah ali tukajšnih dijaških razmer, je odbor radovoljno pripravljen, dati dotične informacije.

Izpred porotnega sodišča. Pred porotnim sodiščem tržaškim se je moral te dni zagovarjati Andrej Lah iz Dutovelj radi posiljenja. Obravnava je bila tajna. Porotniki so odgovorili na vprašanje glede krivde se 7 glasovi „da“, in 5 „ne“, zbok česar je sodišče poznalo zatoženca „nekrivim“.

Popravek. V številki 23. „Novičarja“ poročili smo pod naslovom „Izpred sodišča“ da je bil obsojen neki „strojevodja“. To je bila pomota našega poročevalca, kajti obsojen je bil vlakovodja Fran Marcink. To popravljamo drage volje, da ne bi se kdo čutil žaljenega.

Darovi sv. Očetu. Sv. Oče je prejel, kakor poročajo angleški listi, nastopne darove povodom jubileja: Romarji so darovali 3.400.000 frankov; posamične osebe in redovi pa 5.600.000 frankov. Od teh je vojvoda Norfolkski sam daroval 1 milijon frankov.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Prodajalnica jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja Jožef Černe Piazza della Caserma št. 1 (uhod Via Ghega). Cl.

Gostilna „Pri lepem ogledu“ („Gregorju“) pri sv. Alojžju (Chladino, po ulici Farneto naprej) tobi izvrstno domače črno in belo vino ter pivo prve kakovosti, kakor tudi ima točno kuhinjo. Črno vino se toči po 36 in belo po 36 kr. liter. Priporočaje se sl. občinstvu za obilen obisk, beleži udani Gregor Čehovin, 26-25 gostilničar.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnera št. 5 (Piazza Punterosso). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smotana.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici „Caserma“, glavni shajališči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovenskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarnar. Cl.

Gostilna „Alia città di Graz“ Via Gepholeg kavarno „Universo“ priporoča se Slovencev v mestu in na deželi. — Točijo se izvrstna vina, in je izvrstna tudi kuhinja — Gostilna je odprta do polnoči. Z odličnim spoštovanjem Cl. JAKOB KUMAR

Društvena kréma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

Prodajalnica i zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadruge z omejenim porošivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim blagom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz dežele. 85-104

B. Modic in Grebenc,

na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Martin Krže,

Piazza S. Giovanni, št. 1, trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Franca Potočnika gostilna

„Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Anton Počkaj,

na voglu ulice Ghenga in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštne tiskalice. Cl.

E. Šverljuga,

brivec v St. Anton št. 1, priporoča se slav. občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Pivarna Lavrencič

lekarne E. Leitenburg) priporočuje svoja izborna isterska vina čistim družinam po najnižji ceni 80 kr. liter v stanovanje postavljen; naročila pod 28 litrov se ne sprejmejo. — Čistitim gostom se priporoča tudi izvrstno pivo I. vrste po 24 kr. liter in izborna kuhinja ter dobra isterska kapljica.

Gostilna „Štoka“

staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarnarje „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako mešanom, kakor na deželo. Cl.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosiča neverjetno v ceno. Cl.

Gostilna „Alla Città di Vienna“

Piazza Caserma št. 2. (zraven Tiskarne Dolenc) prodaja najboljša kraška in isterska vina I. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja, sprejemlje naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 kr. in najboljša isterska vina po 28 kr. liter. — Za obila naročila se priporoča 26-28 Anton Brovedani.

Pozor!

Usojam si naznaniti p. n. občinstvu, da sem vnovič odprl v via Nuova št. 27

trgovino z manufakturnim blagom (prej Ivan Milič)

ter da v istem prodajam raznovrstno volneno blago, kakor tudi židane in volnene robce

62-5 M. Milič.

Kôtranove sladčice

katere izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 36-52

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, proživajo in prebavijo ter se prodajejo po prav nizki ceni. Da se ogne ponarejanju na enaj plati vdobljeno ime izdelovatelja Prendinija in na drugoj besedo Catrame. V Trstu se prodajejo v lekarnici Prendini v škatljicah po 40 kr., prodajejo se tudi v vseh večjih lekarnah v drugih deželah.

Gostilna s prenočišči „Alla Nuova Abbodanza“

Via Torrente št. 15. (poleg obokov Capozza najosrednjia lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2 ur popolnoci. Izvrstna namizna in desertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po nizkih cenah. Jamčim za točno in vestno postrežbo ter se priporočam blagovoljniji naklonjenosti slavnemu občinstvu.

104-84 P. Favero.

Na prodaj je

velika hiša z vrtom

št. 184 nasproti cerkve na Špčinah.

V I. nadstropju je 5 sob in jedna kuhinja. Pri tleh pa iz soba, jedna dvorana, kuhinja, klet in podzemeljska klet.

Hiša bi bila zelo pripravna za gostilno.

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1. priporoča 27

veliko zalogo manufakturnega blaga uprav prispelega za letno sezono in sicer: percale, sukna iz volne za ženske in moške; okrasnike, trake, čipke, podstave za ženske in moške obleke, židane rute, končenino in platenino, nogovice za ženske in moške; majo in koca in volne za ženske in moške, srajce za ženske in moške, ovratnike, zapestnice in zavratnike, srajce za turiste in bicikliste, narokvice za ženske iz švedskega koca in židane, kakor tudi blago nalašč za zastave in traki v narodnih barvah garantirane kakovosti — vse po jako nizki ceni.

Kwizdina

restitucijska tekočina

pralna voda za konje

Cena steklenici avstr. velj. glđ. 1.40.

Rabi se 30 lot v dvornih hlevih, v večjih vojaških in zasebnih hlevih kot krepilo pred težkim delom in po težkih delih, proti poditvam, izvijnjenjem, otrpnelosti kit itd. tor daje konjem posebno moč za brzo tekanje.

Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogr.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v Korncburgu pri Dunaju.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati je izrecno:

Kwizdina

restitucijsko tekočino. 1a-6

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi

(v zalogi odlikovane lekarnarje Praxmarer v Trstu, P. Grande)

obče poznano bolečine ublažujoče drgajanje, dobiva se po večini

lekarn v steklenicah po glđ. 1.20,

70 in 40 kr. Pri kupovanju treba

biti previdnim in je vsprejeti le

take steklenice kot pristne, ki so

previdevne z „sidrom“ kot varstveno znamko.

Osrednja razpošiljalnica:

Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen,

Prag. 48-12

Alojzij Suppanz

urar, Corso št. 39. 57-104

Prodaja in popravlja ure.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah

ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar,

Dobiva se v odlikovani lekarni. 50-104

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg

Poštne pošiljatve izvršujejo se neutegoma.

DROGERIJA

na debelo in drobno

G. B. ANGELI

104-97 TRST 12-12

Corso, Piazza della Legna št. 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek.

Lak za kočije, z Angleškega, iz Francije

Nemčije itd. Velika zaloga finih barv, (in

tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. Lesk

za parkete in pode.

MINERALNE VODE

iz najbolj znanih vrelov kakor tudi romanijsko žveplo za žvepljanje trt.

Vozni listi in tovorni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod

„RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New Jork & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesijonovani zastop 50-19

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17

ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. u. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

Odlikovana zlato medaljo: Bruxelles 1892

Najboljše sredstvo za

želodec

katere želodec in opraviča prebavnih delov života kropča in tudi odprti život pospešuje, 25-25 je

tinktura za želodec,

katere pripravlja

Gabrijel Piccoli,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani na dunajski cesti.

Cena i stekl. 15 novcev.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več Zabojček z 12 stekl. stane glđ. 1.36; s 24

glđ. 2.60; s 36 glđ. 3.84; s 44 glđ. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in volja glđ. 5.26; 110 stekl. glđ. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik

Dobiva se v lekarnah v Trstu, na Primorskem, v Istri in Dalmaciji.

Znatno znižane cene.

Stiskalnice za vino, sadje in oljke.

Izviren fabrikat 10-3

najnovjše in izvrstne konstrukcije z neprestano delujočo dvojnato silo. Zajamčena je največa delavnost do 20% večja nego pri katerih si bodi drugih stiskalnicah. Pri vseh razstavah s prvimi nagradami odlikovani

mlini za grozdje, sadje in oljke,

stroji za sušenje sadja, kakor tudi vseh drugih pridelkov iz rastlinstva, živalstva in rudništva,

stiskalnice za seno, slamo itd. na roko, stroji za trebljenje koruze, za čiščenje žita. Najnovjše avtomatične in patentovane „SYPHONIA“ škropilnice.

Izdelujejo jih le tovarnarji:

P. H. MAYFART & C.º

tovarna za gospodarske in vinarske stroje

DUNAJ, II, Taborstrasse št. 76.

Kataloge razpošilja zastoj. — Vsprejemajo zastopnike.

Opominja se vsakdo, da pazi na ponarejanja.

C. kr. izključno privilegovana

škropilnica proti peronospori

inženirja Živica

je najboljša med vsemi škropilnicami

za trte; je priprosta, lahka, trdna,

trpežna, pripravna, neutrudljiva, hitra,

tirja malo tekočine in se rabi za

vsakovrstne trte. Se dobiva pri ne-

katerih trgovcih na deželi. Pošiljamo

po pošti franko, proti povzetju:

popolno škropilnico za glđ. 10.—

škropilnico z cevjo brez

brentača 8.50

in prospekte gratis. — Priporočamo

tudi drugo svoje blago in razna dela.

Živice in družb.

v TRSTU, ulica Zonta 5,

inženirski urad, zaloga strojev in

dotičnega blaga. zastop tovarnic,

mehanična delalnica. 30

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in prirejanje mošta iz sadja!

Mlatilnice, vitelji, trijeri,

mlini za čiščenje žita, slamoreznice,

samotvorni aparati proti

peronospori, stiskalnice groz-

dja in oliv, stiskalnice sadja, mlini

za sadje, potrebščine za kletarstvo,

sesalke za vse potrebe, kakor tudi

vsi stroji za kmetijstvo,

vinarstvo in izdelovanje

vina iz sadja

prodaja v najboljši in najnovjše sestavi

IG. HELLER, DUNAJ,

20-8 22 Pratestrasse N. 78.

Cenike z obi imi podobami v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku

zastoj in franko.

Najkulantnejši pogoji. — Jamčenje za dobro delo. — Pošilja se tudi na poskušnjo.

Cene so zopet znižane. Prekupci dobijo visok rabat.